

[Bomholt.]

Øen hel eller delvis Eftergivelse af Dige-skatten. Det vil være et stort Lyspunkt i den nuværende Situation. Øens Skatteprocent, kan jeg meddele, steg fra 1930—31 til 1931—32 fra 8,9 til 11 plus Kirkeskatten; de fleste Skatteydere har fra 500 til 1.100—1.200 Kr. i Indtægt.

Til sidst har jeg et Par Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Det første Spørgsmaal angaar Reglerne om Ansøgning om og Bevilling af fri Proces. Grundstammen i disse Regler findes i en Forordning af 1827. Navnlige Bestemmelsen om beneficerede Sagførere er lidet heldig. Det er i Længden den bedste Ordning, at den uformuende Sagsøger kan henvende sig til en hvilken som helst Sagfører. Den ikke beneficerede Sagfører kan forledes til at fraraade Ansøgning om fri Proces, ligesom Ordningen kan afføde andre mindre behagelige Forhold. Dernæst er Ansøgning om fri Proces ofte underkastet en meget indviklet Forretningssag. Dersom Amtet paabyder, at der først skal udtages Forligsklage i Sagen, inden Spørgsmaalet om Bevilling afgøres, vil det normalt koste Ansøgeren 10 Kr. Jeg vil være den højtærede Justitsminister taknemmelig, om den nuværende ikke videre demokratiske Ordning kunde optages til Revision.

Desuden vil jeg bede den højtærede Justitsminister om at se med Velvillie paa de Forslag, der fremkommer vedrørende en Omlægning af Retskredsene i Ribe Amt. Det af Dommer Esmann fremsatte Forslag er af en saadan Karakter, at det maa kunne danne Udgangspunkt for en Løsning, der ikke generer lokale Interesser.

I samme Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at der efterhaanden af flere Grunde er Brug for en jydsk Søret, der svarer til Sø- og Handelsretten i København. Det maa være et naturligt og berettiget Ønske, at denne Ret, dersom den oprettes — og den bør efter min Mening snarest oprettes —, faar Sæde i Esbjerg, Vesterhavsbyen, der har større Indtægter af Havne- og Bropenge end nogen anden jydsk Havneby, som tillige er Fiskeriets Hovedstad, og hvis Søretssager allerede andrager et meget betydeligt Antal.

Til allersidst et Ord om Udnævnelsen af motorsagkyndige. Det er muligt, at den Fremgangsmaade, der først var gældende med Hensyn til Udvælgelse og Udnævnelse af sagkyndige, var for løs og vilkaarlig. Paa den anden Side maa det siges, at under den nuværende Form er Udvælgelsen totalt unddraget Demokratiets Indflydelse. Der hersker i vide Kredse alt andet end

Tilfredshed med de nuværende Former, og derfor vil jeg tillade mig at spørge, om ikke der skulde være en Mulighed for at finde en Form, der forenede Sagkundskab med demokratisk Kontrol.

Fibiger: I store Kredse af Befolkningen er der en udbredt Mistillid til Statsadministrationen, idet man mener, den altid er dyr og i mange Tilfælde daarlig; og det er heller ikke saa sjældent, at der bliver fremdraget meget grelle Eksempler. Det er meget beklageligt, at dette er en saa almindelig Opfattelse, idet det jo er meget store Beløb, der administreres af Staten; det er Penge, Skatteyderne maa betale, og Skattebyrden er meget stor og virker stærkt trykkende, saa hvis der sløses med disse Penge, forstaar man nok Harmen derover. Nu vilde det være rart, om man kunde tilbagevise Paastande om Sløseri og daarlig Økonomi fra Statens Side som uberettigede, men det er meget vanskeligt; Paastandene er i mangfoldige Tilfælde rigtige. Man har Indtryk af, at der er en Mængde Omsvøvsdepartementer, som forsinker og fordyrer Sagerne, og hvor Ansvaret fordeles paa saa mange, at det er vanskeligt at rede ud, hvor det ligger.

Naar jeg har fundet Anledning til at sige et Par Ord om Administrationen, er Grunden den, at jeg oppe i min Nærhed har et Eksempel, som jeg ønsker at drage frem her for at prøve paa, om Sagen kunde blive opklaret, og høre, om der er en Forklaring, som kunde tages for gode Varer.

Jeg tænker her paa den nye Motorfærge, som Postvæsenet har anskaffet ved Vildsund til Overfarten mellem Thy og Mors. Den Færge, der hidtil havde besørget Trafikken, var blevet for lille, og der skulde en større til, det var Postvæsenets øverste Ledelse ogsaa indforstaaet med, da der fra Egnens Beboere blev rettet en Henvendelse desangaaende, og man var enig om, at man maatte have en Færge, der kunde tage 8 Automobileer ad Gangen, eftersom Trafikken var steget saa stærkt; den gamle kunde kun tage fire. Vi deroppe paa Egnen kunde have ønsket, at Færgen skulde have været noget større, saa den kunde have taget mindst 10 Automobileer; men da det fra Generalpostdirektoratet blev gjort gældende, at Udgifterne til Færgelejernes Forandring da vilde blive uforholdsmæssig store, lod det Udvalg, der var nedsat til Forhandling om Sagen, sig nøje dermed; thi vi deroppe er sparsommelige Folk, der nødig vil paaføre Staten større Udgifter end højst nødvendigt.